

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

De ontevreden pendulum

Een oude klok die vijftig jaar in een boerenkeuken had gestaan zonder de eigenaar enige reden tot klagen te geven, stopte plotseling op een vroege zomerochtend. Hierop veranderde de wijzerplaat (als we de fabel mogen geloven) alarmerend van gezicht; de wijzers deden een vergeefse poging om hun koers voort te zetten; de wielen bleven roerloos staan van verbazing; de gewichten hingen sprakeloos; elk onderdeel was geneigd de anderen de schuld te geven. Eindelijk stelde de wijzerplaat een onderzoek in naar de oorzaak van de stagnatie.

De wijzers, wielen, gewichten zeiden dat zij het niet waren. Toen hoorde ze een zwak tikje van de pendulum, die zei: "Ik beken dat ik de oorzaak ben van de huidige onderbreking, en ik ben bereid, tot algemene tevredenheid, mijn redenen aan te wijzen. De waarheid is, dat ik moe ben van tikken." Toen de oude klok dit hoorde, werd hij zo woedend dat hij op het punt stond te slaan.

"Wat ben jij lui!" riep de wijzerplaat uit.

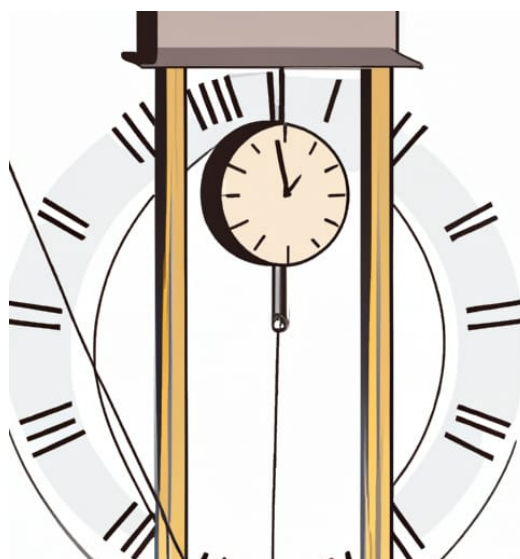
"Nou!" antwoordde de slinger; "het is enorm makkelijk voor u om andere mensen van luiheid te beschuldigen! Jij doet alle dagen van je leven niets anders dan mensen in het gezicht staren, en jezelf amuseren met

het kijken naar alles wat er in de keuken gebeurt!
Bedenk hoe jij het zou vinden om voor het leven opgesloten te zitten in deze donkere kast, en om jaar na jaar heen en weer te kwispelen, zoals ik doe."

"Ik heb echt afkeer voor mijn werk gekregen en ik zal jullie vertellen waarom.

Toevallig was ik vanmorgen aan het berekenen hoeveel keer ik zou moeten tikken in de loop van de komende vierentwintig uur; misschien kan iemand van jullie daarboven hierboven me het exacte cijfer geven."

De minutenwijzer antwoordde:

"Zesentachtigduizendvierhonderd keer."

"Precies," antwoordde de slinger. "Nou, als de gedachte hieraan alleen al niet genoeg was om iemand te vermoeien; en toen ik de slagen van een dag begon te vermenigvuldigen met die van maanden en jaren, is het echt geen wonder dat ik me ontmoedigd voelde om het vooruitzicht; dus, na veel redeneren en aarzelen, dacht ik bij mezelf: 'Ik zal stoppen.'"

De wijzerplaat antwoordde: "Beste meneer Pendulum, ik ben echt verbaasd dat zo'n nuttig, ijverig persoon als u door deze berekening werd overweldigd. Het is het is waar dat u in uw tijd veel werk heeft verricht, en wij allemaal, maar ons werk is toch niet vermoeiend? Doe eens een paar slagen voor."

De slinger gehoorzaamde en tikte zes keer in zijn gebruikelijke tempo. "Nu," hervatte de wijzerplaat, "mag ik vragen of die inspanning je enigszins vermoeiend of onaangenaam vond?"

"Niet in het minst," antwoordde de slinger; "Ik klaag niet over zes slagen, ook niet over zestig, maar over miljoenen."

"Heel goed," antwoordde de wijzerplaat, "maar onthoud dat, hoewel je misschien aan een miljoen slagen in een oogwenk denkt, je er maar één hoeft uit te voeren." En met die woorden begon de hele klok weer soepel te tikken.